

potom zaujmi své právoplatné místo na trůně svého lidu.“

Cassaras vypadal, jako by stále ještě bojoval sám se sebou.

Vtom ho Thea kopla do holeně. „Tak už řekni ano!“

Princ sklonil hlavu a zdálo se, že se trochu usmívá, jako by stejně neměl žádnou jinou možnost, když už si to Thea vzala do hlavy. „Ani jsem neměl nic jiného v plánu,“ odpověděl jí potichu. Potom před svojí matkou poklekl. „Poplavu do Gat’Nambessi, vyzvu Muru a získám pro Elvariona zpět stříbrný plášť.“

Alea čekala na dodatek, že se potom stane králem. Tuhle část ale princ zjevně nechával otevřenou.

Haruko byla ale spokojená. „Dobře. Tak si pospěš!“ zvolala. „Mura páchá strašné škody každou další hodinou.“

Cassaras se zvedl. „Nebudu už ztrácet čas.“

„Přeji ti dobré vlny, můj synu,“ řekla Haruko jemně a vypadala, jako by Cassarase nejraději pohladila po tváři. To ale nebylo možné. „Věř si. Já ti věřím.“ S těmito slovy se rychle otočila a odplavala. Její sněhobílé vlasy za ní vlály jako hrdá vlajka a její tyrkysový ocas se třpytil ve světle oceánského vesmíru. Vzápětí byla pryč.

Znovu k nim přistoupila Loreley. Alea nevěděla, kde se během rozhovoru nacházela, nyní se ale krásná paní usmívala a ruce měla opřené o široké boky. „Mladý Oblivione, jsi zklamaný, že jsi nenašel svoji matku?“ zeptala se Lennox.

„Ano, hm... na začátku jsem byl,“ přiznal Lennox a Alea ho vzala zase za ruku. „Ale to, co říkala královna Haruko, bylo opravdu moc důležité. Možná se svět začne po setkání Cassarase a Haruko ubírat úplně jiným směrem.“

„O to se postarám,“ potvrdil Cassaras. Zdálo se, že očima hledá východ z místa tušení. Zjevně již nechtěl ztratit ani minutu.

Loreley reagovala na jeho spěch příkývnutím a ze vteřiny na vteřinu se znovu objevily dvoukřídlé dveře. Loreley jim rozmáchlým gestem ukázala směr, a jakmile se nacházeli opět v zeleně se třpytícím předsálí, otočil se Cassaras k Thee. „Neměl jsem v úmyslu...“

Ostatním gestům Alea úplně nerozuměla, ale byla si poměrně jistá, že se princ stále ještě zdráhá nechat Theu samotnou.